

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno SODIŠČE RS, LJUBLJANA

30. 5. 2013

Podpis pristojne
sodne osebe:

UPRavno SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnici in sodnik Andrej Kmecl kot predsednik ter Nataša Smrekar in mag. Tatjana Steinman kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Suzane Korotaj kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: 1. FOCUS, društvo za sonaraven razvoj, Maurerjeva 7, Ljubljana, in 2. PRAVNO-INFORMACIJSKI CENTER NEVLADNIH ORGANIZACIJ, Metelkova ulica 6, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, Ljubljana,

zaradi okoljevarstvenega dovoljenja – statusa stranke v postopku,

o tožbi zoper sklep Agencije Republike Slovenije za okolje št. 35400-411/2012-2 z dne 22. 1. 2013, v zvezi z odločbo Ministrstva za kmetijstvo in okolje št. 35402-8/2013/3 z dne 8. 3. 2013,

na seji **30. maja 2013**

RAZSODILO:

Tožbi se ugodi tako, da se sklep Agencije Republike Slovenije za okolje št. 35400-411/2012-2 z dne 22. 1. 2013 odpravi in se zadeva vrne istemu organu v ponovni postopek.

OBRAZLOŽITEV

1. Toženka je z izpodbijanim sklepom zavrgla zahtevi tožnikov za priznanje položaja stranskega udeleženca v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, stranki Lafarge cement d.o.o. iz Trbovelj. Iz obrazložitve sklepa izhaja, da sta tožnika omenjeni zahtevi vložila 21. 11. 2012. Ker je bilo to pred javnim naznanilom iz drugega odstavka 71. člena Zakona o varstvu okolja (v nadaljevanju ZVO-1), je upravni organ štel, da zahteva ni bila vložena v roku iz tretjega odstavka 73. člena ZVO-1. Organ namreč v ponovnem postopku še ni izvedel javne razgrnitve oziroma zagotovil sodelovanja javnosti skladno z 71. členom ZVO-1, kar pomeni, da rok iz tretjega odstavka istega člena še ni začel teči. Preuranjeni vlogi je bilo zato treba zavreči na podlagi 3. točke prvega odstavka 129. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP).
2. Upravni organ druge stopnje je pritožbo tožnikov zavrnil in v razlogih med drugim navedel, da namen javnega naznanila ni samo zagotovitev sodelovanja javnosti, ampak tudi vabilo vsem, ki menijo, da imajo položaj stranskega udeleženca po 73. členu ZVO-1, da priglasijo svojo udeležbo. Zato s tem, ko sta pritožnika zvedela za postopek, ne da bi bilo izvedeno sodelovanje javnosti, element seznanitve ni bil izpolnjen.
3. Tožnika se s tako odločitvijo ne strinjata in v tožbi navajata, da v tem postopku javna objava po 71. členu ZVO-1 ni bila nikoli izvedena in da je bila 14. 3. 2013 že izdana odločba ARSO, s katero je bila zahteva za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja zavrnjena. Očitno je torej, da do izdaje odločbe z javno objavo sodelovanje javnosti ni bilo omogočeno. Ne strinjata se niti s stališčem, da je preuranjena vloga nedovoljena in menita, da se lahko zavrže le prepozne vloge. Sklicujeta se na sklep Višjega sodišča v Ljubljani, I Cp 3990/2009 z dne 6. 1. 2010. Izpodbijana odločitev je v nasprotju s 3. točko 9. člena Aarhuske konvencije in krši določbe 2., 8. in 153. člena v zvezi z 72. členom Ustave RS. Predlagata, naj sodišče izpodbijano odločbo (pravilno: sklep) odpravi in ga spremeni tako, da se njuni zahtevi za priznanje položaja stranskega udeleženca ugotovi. Zahtevata povračilo pravnih stroškov (pravilno: stroškov upravnega spora) z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
4. Toženka na tožbo vsebinsko ni odgovorila.
5. Tožba je utemeljena.
6. V zadevi ni sporno, da sta tožnika nevladni organizaciji, ki delujeta v javnem interesu na področju varstva okolja, in da sta zahtevala status stranskega udeleženca v že začetem postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja. V takem

primeru ima nevladna organizacija na podlagi drugega odstavka 73. člena ZVO-1 priznan pravni interes, da zaradi varstva svojih pravic (v primeru nevladne organizacije je „njena“ pravica ščitenje javnega interesa na področju varstva okolje – 152. člen ZVO-1) vstopi v postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja. Po tretjem odstavku istega člena ji gre položaj stranskega udeleženca, če v roku iz tretjega odstavka 71. člena vloži zahtevo za vstop v postopek. Rok iz tretjega odstavka 71. člena je 30-dnevni rok, ki teče od objave javnega naznanila (njegova vsebina je predpisana v drugem odstavku istega člena) in v katerem ima javnost pravico vpogleda v vlogo in osnutek odločitve ter možnost dajanja mnenj in pripomb.

7. Sodišče meni, da določb tretjega odstavka 73. člena v zvezi s tretjim odstavkom 71. člena ZVO-1 ni mogoče razumeti kot omejitve, da lahko zainteresirane osebe šele od objave javnega naznanila zahtevajo, da se jim prizna pravica udeleževati se postopka, ampak le kot določitev roka, do poteka katerega je treba priglasiti udeležbo v postopku, sicer se ta ne upošteva.
8. Po presoji sodišča ima objava javnega naznanila z vidika omenjenega 30-dnevnega roka pomen le z vidika določitve izhodišča, od katerega se ta rok šteje. Upoštevati je namreč treba, da je javnost praviloma šele z javnim naznanilom obveščena o tem, da teče za postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja in z ostalimi informacijami, ki so primeroma našteje v drugem odstavku 71. člena, ter so pomembne z vidika varstva oseb, ki imajo po določbah ZVO-1 pravico udeležiti se postopka kot stranski udeleženci. Res je, da mora javno naznanilo v skladu s četrtrim odstavkom 73. člena ZVO-1 vsebovati vabilo vsem, ki menijo, da se obratovanje naprave tiče njihovega pravnega interesa. Vendar je tudi ta obvezna vsebina javnega naznanila potrebna le zaradi dejstva, da po 30-ih dneh od njegove objave poteče rok za priglasitev udeležbe v postopku.
9. Pri omenjeni razlagi je treba upoštevati tudi to, da je pravica udeleževati se postopka kot stranski udeleženec procesna pravica, tako da je tudi rok, v katerem je mogoče zahtevati udeležbo v postopku, procesni rok. Zato bi moral zakonodajalec v primeru, če bi štel, da so nedovoljene zahteve, ki so sicer vložene v času po začetku postopka, vendar pred objavo javnega naznanila, to posebej določiti.
10. Povedano pomeni, da je objavi javnega naznanila nepravilno pripisovati pomen, ki izhaja tudi iz obeh upravnih aktov, da je šele z objavo izpolnjen pogoj za vlaganje zahtev za udeležbo v postopku, zaradi česar naj bi bile pred tem vložene zahteve nedovoljene.
11. Glede na navedeno je sodišče tožbi ugodilo, izpodbijani sklep odpravilo (3. točka prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1) in

zadevo vrnilo v ponovni postopek (tretji odstavek istega člena). Pri tem v zvezi s 3. točko izreka izpodbijanega sklepa, in sicer da pritožba ne zadrži izvršitve tega sklepa, še opozarja na prvi odstavek 142. člena ZUP, ki določa, da pritožba zoper sklep, s katerim se osebi ne prizna lastnosti stranke v postopku, zadrži izvršitev sklepa.

12. V primeru, ko sodišče tožbi ugodi, po uradni dolžnosti vrne tudi plačano sodno takso za postopek na prvi stopnji (opomba 6.1/c taksne tarife Zakona o sodnih taksah, ZST-1). Drugi stroški, povzamev katerih bi morala trpeti toženka, pa v tožbi niso bili priglašeni.

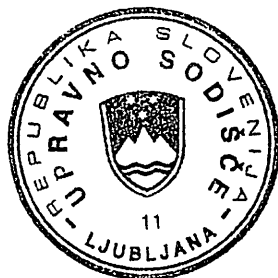
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 30. maj 2013

Predsednik senata:

Andrej Kmecl, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: